

Nedsatte sagstal på børne- og familieområdet – det betaler sig

Projektdesign for kontrollerede forsøg med nedsatte sagstal på børne- og familieområdet

Indledning

Der er et stærkt behov for at fokusere på både kvaliteten i sager om børnefamilier med sociale problemer og på økonomien i forbindelse med indsatserne. Begge dele kunne sandsynligvis forbedres, hvis socialrådgiverne havde bedre tid til at arbejde med de ofte meget komplekse sager og til den løbende opfølgning i dem.

Formålet med at iværksætte kontrollerede forsøg med nedsatte sagstal i børne- familiesagerne er at indsamle viden om konsekvenserne – både for kvaliteten og for økonomien - af antallet af sager pr. sagsbehandler, og skabe et grundlag for eventuelt at anbefale vejledende sagstal i kommunerne på dette område.

Vejledende sagstal

Vejledende sagstal skal forstås som en anbefalet ramme for, hvor mange sager en myndighedssagsbehandler kan have ansvar for. Sagstallet er vejledende, sådan at kommunen kan træffe sin egen beslutning om det konkrete sagstal og tage stilling til hvilke faktorer, der skal understøtte, at den enkelte sagsbehandler kan håndtere det.

På børne-familieområdet anbefaler Dansk Socialrådgiverforening, at én socialrådgiver højst skal have ansvar for 30-35 familier, svarende til 30-45 børnesager. Sagsbehandlerens sagsstamme består af en blanding af enkle, komplekse og særligt komplicerede sager og den indeholder en blanding af sager der kræver rådgivning, vejledning, undersøgelser og foranstaltninger.

Projektdesign

Forsøgets indhold

Forsøgene skal foregå i kommunernes afdelinger for myndighedsarbejde med børne-familiesagerne. Det er en forudsætning, at sagerne i forsøgsperioden fordeles til sagsbehandlerne efter samme principper som før deltagelsen i forsøget.

I hver afdelingen skal der være en kontrolgruppe med uændrede forhold og en forsøgsgruppe, hvor hver sagsbehandler kun har ansvar for 30-35 familiesager. Denne opdeling af afdelingerne skal gøre det muligt at sammenligne de to grupper, så effekterne af forsøgene kan evalueres.

I forsøgene skal den eneste faktor, der ændres, være antallet af sager. Således sikres det, at det alene er konsekvenserne af antallet af sager, der måles på.

Der etableres netværk eller andre samarbejdsformer, der muliggør udveksling af ideer og erfaringer mellem de deltagende kommuner.

Forsøgets hypoteser

Nogle centrale hypoteser testes i forsøget, for at generere en sikrere viden om, hvilke konsekvenser, nedsatte sagstal har. Det foreslås af følgende hypoteser testes:

Et sagstal mellem 30-35 familiesager pr. fuldtidsansatte sagsbehandler på børnefamilieområdet vil føre til:

- **Hypotese 1:** Færre formelle fejl i sagsbehandlingen.
- **Hypotese 2:** Forkortelse af reaktionstiden på underretninger.
- **Hypotese 3:** Tidligere og mere præcis indsats.
- **Hypotese 4:** Mindre indgribende foranstaltninger, der i højere grad sker inden for normalsystemet.
- **Hypotese 5:** Højere grad af fastholdelse af socialt udsatte børn i det normale skolesystem.
- **Hypotese 6:** Mere kontinuitet i skolegangen for anbragte børn.
- **Hypotese 7:** Færre konflikter med forældre om forhold i anbringelserne og generelt færre konflikter i forbindelse med anbringelserne.
- **Hypotese 8:** Større kontinuitet i anbringelserne og mere stabilitet i børnenes vilkår.
- **Hypotese 9:** Større tilfredshed blandt forældre og børn, som modtager hjælp efter servicelovens børneparagraffer.
- **Hypotese 10:** Bedre arbejdsmiljø for sagsbehandlerne, lavere sygefravær og mindre personaleomsætning.

Evalueringsformer af forsøget

Der er to mulige former for evaluering. Dels kan effekten af forsøgene vurderes ved at holde den enkelte deltagende kommunes indsats og resultater før og efter forsøgene

op imod hinanden. Og dels kan resultaterne i forsøgsgrupperne sammenlignes med resultaterne hos kontrolgrupperne.

Der foretages en evaluering i forhold til hver enkelt hypotese, således at både forsøgets enkelte dele og den samlede effekt kan vurderes.

Ved siden af disse vurderinger af forsøgenes resultater, kan der foretages en sammenligning mellem indsatser og resultater i forsøgskommunerne med resultaterne i sammenlignelige kommuner.

De deltagende kommuner skal have overblik over deres arbejdsform, indsats og resultater, inden forsøget igangsættes, og de samme forhold skal beskrives, når forsøget er færdigt.

På baggrund af evalueringen kan det afklares, om forsøget skal udbredes til resten af landet, eller om det giver anledning til at udarbejde et vejledende niveau for sagstal pr. sagsbehandler i kommunernes børne-familieafdelinger.

For at sikre uvildighed i vurderingerne kan evalueringen af forsøgene evt. udføres af forskningsinstitutter som f.eks. SFI eller AKF.

Projektperiode

Forsøgene kan gennemføres i følgende faser og tidsmæssige afgrænsning:

Fase 1: *Projektplanlægning og tilrettelæggelse – 3 måneder*

Fase 2: *Undersøgelsesfasen – 1 år*

Fase 3: *Afrapportering – 3 måneder*

I alt kan forsøgene gennemføres på 1,5 år.

Finansiering

Det foreslås, at forsøget afprøves i fem kommuner, og at dette finansieres af midler fra satspuljen.